

2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 217 z 21.7.2012

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 marca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Salzburger Flughafen GmbH przeciwko Umweltsenat

(Sprawa C-244/12) (¹)

(Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Dyrektywa 85/337/EWG — Artykuł 2 ust. 1 i art. 4 ust. 2 — Przedsięwzięcia objęte załącznikiem II — Roboty polegające na rozbudowie infrastruktury portu lotniczego — Badanie na podstawie progów lub kryteriów — Artykuł 4 ust. 3 — Kryteria selekcji — Załącznik III pkt 2 lit. g) — Obszary gęsto zaludnione)

(2013/C 156/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Salzburger Flughafen GmbH

Strona pozwana: Umweltsenat

przy udziale: Landesumweltsenatsverwaltung Salzburg, Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. U. L 175, s. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L 73, s. 5) — Przedsięwzięcia podlegające ocenie — Rozbudowa portu lotniczego — Uregulowanie państwa członkowskiego przewidujące ocenę oddziaływania takiego przedsięwzięcia na środowisko wyłącznie w przypadku zwiększenia liczby lotów o co najmniej 20 000 rocznie

Sentencja

1) Artykuł 2 ust. 1, a także art. 4 ust. 2 lit. b) i art. 4 ust. 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r., stoją na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które poddają przedsięwzięcia związane ze zmianą infrastruktury portu lotniczego i objęte załącznikiem II do tej dyrektywy ocenie oddziaływania na środowisko jedynie w sytuacji, gdy przedsięwzięcia te mogą doprowadzić do zwiększenia liczby operacji lotniczych o co najmniej 20 000 rocznie.

2) W sytuacji gdy państwo członkowskie, na podstawie art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 97/11, odnoszącego się do przedsięwzięć objętych załącznikiem II do tej dyrektywy, ustali próg taki jak ten, o którym mowa w postępowaniu głównym, niezgodny ze zobowiązaniami określonymi w art. 2 ust. 1 i w art. 4 ust. 3 tej dyrektywy, przepisy art. 2 ust. 1, a także art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 tej dyrektywy wywierają skutek bezpośredni, który oznacza, że właściwe władze krajowe muszą zapewnić, aby zbadano najpierw, czy należy obawiać się, że dane przedsięwzięcia wywrą istotne skutki dla środowiska, a jeśli tak jest, to owe władze muszą zapewnić, aby skutki te zostały następnie poddane ocenie.

(¹) Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 11 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli — Włochy) — Oreste Della Rocca przeciwko Poste Italiane SpA

(Sprawa C-290/12) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 99/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Klauzula 2 — Zakres stosowania porozumienia ramowego — Agencja pracy tymczasowej — Outsourcing pracowników tymczasowych na rzecz przedsiębiorstwa użytkownika — Kolejne umowy o pracę na czas określony)

(2013/C 156/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Oreste Della Rocca

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Napoli — Wykładnia klauzul 2 i 5 dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43) — Zakres stosowania — Stosowanie dyrektywy do spółek pracy tymczasowej — Możliwość zawierania przez te spółki kolejnych umów na czas określony z pracownikami tymczasowymi z powodu okoliczności uzasadniających czasowy charakter stosunku pracy pomiędzy pracownikiem tymczasowym i przedsiębiorstwem użytkownikiem.

Sentencja

Dyrektywę Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącą porozumienia ramowego UNICE, CEEP oraz ETUC w sprawie pracy na czas określony oraz Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte w dniu 18 marca 1999 r., znajdujące się w załączniku do tej dyrektywy, należy interpretować w taki sposób, że nie mają one zastosowania ani do stosunku pracy na czas określony pomiędzy pracownikiem tymczasowym a agencją pracy tymczasowej, ani do stosunku pracy na czas określony pomiędzy takim pracownikiem a przedsiębiorstwem użytkownikiem.

(¹) Dz.U. C 243 z 11.8.2012.

Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 marca 2013 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Lecce — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Abdoulowi Khadremu Mbayemu

(Sprawa C-522/11) (¹)

(Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2008/115/WE — Wspólne normy i procedury stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Uregulowanie krajowe przewidujące sankcje karne w przypadku nielegalnego pobytu)

(2013/C 156/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di pace di Lecce

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Abdoul Khadre Mbaye

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Ufficio del Giudice di Pace di Lecce — Wykładnia art. 2 ust. 2 lit. b) oraz art. 6, art. 7 i art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348, s. 98) — Krajowe przepisy prawne przewidujące grzywnę w wysokości 5 000 do 10 000 EUR dla cudzoziemca, który nielegalnie wjechał na terytorium krajowe tudzież nielegalnie na nim przebywał — Dopuszczalność występkę nielegalnego pobytu — Dopuszczalność zastosowania, jako środka zastępczego wobec grzywny, natychmiastowego wydalenia na okres przynajmniej 5 lat

Sentencja

1) Obywatele państw trzecich ścigani lub skazani za występek nielegalnego pobytu, przewidziany w uregulowaniu państwa członkowskiego nie mogą — w przypadku samego tylko występkę nielegal-

nego pobytu — zostać wyłączeni z zakresu zastosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich na podstawie art. 2 ust. 2 lit. b) tej dyrektywy.

2) Dyrektywa 2008/115 nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak to znajdujące zastosowanie w postępowaniu głównym, które w przypadku nielegalnego pobytu obywateli państw trzecich przewiduje karę grzywny, którą można zastąpić karą wydalenia, jeżeli ta możliwość zastąpienia może być zastosowana jedynie wtedy, gdy sytuacja zainteresowanego odpowiada znamionom jednej z sytuacji określonych w art. 7 ust. 4 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 370 z 17.12.2011

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 21 marca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna — Bułgaria) — Sani Treyd EOOD przeciwko Direktor na Direkcija „Obzhalwane i uprawlenie na izpylnenieto” — Warna pri Centralno uprawlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

(Sprawa C-153/12) (¹)

(Artykuł 99 regulaminu postępowania — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 62, 63, 65, 73 i 80 — Ustanowienie prawa zabudowy przez osoby fizyczne niebędące ani podatnikami ani zobowiązanymi na rzecz spółki w zamian za wzniesienie przez nią budynku na rzecz owych osób fizycznych — Umowa zamiany — Podatek VAT związany z usługami wzniesienia budynku — Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego — Wymagalność — Zapłata z wyprzedzeniem całości wynagrodzenia — Zaliczka — Podstawa opodatkowania transakcji w wypadku wynagrodzenia w formie towarów lub usług)

(2013/C 156/26)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd — Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sani Treyd EOOD

Strona pozwana: Direktor na Direkcija „Obzhalwane i uprawlenie na izpylnenieto” — Warna pri Centralno uprawlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd — Warna — Wykładnia art. 62 pkt 1,